

GERMINAL

Grup Germinal - En defensa del marxisme (Estat Espanyol)
Group bolchevik pour la construction du Parti ouvrier révolutionnaire, de l'International
ouvrière révolutionnaire (França)

No a la il·legalització de Batasuna !

Derogació de l'antidemocràtica llei espanyola de partits polítics !

Pel dret del poble basc a decidir el seu destí i les seues relacions amb els altres pobles, pel dret a l'autodeterminació del poble basc, inclòs el de separació de l'Estat francès i l'Estat espanyol !

Per la unió lliure de les repúbliques socialistes de la Península Ibèrica, pels Estats Units socialistes d'Europa !

Número especial

Novembre 2003

0,20 €

País Basc

No a la il·legalització de Batasuna!

Derogació de l'antidemocràtica llei espanyola de partits polítics!

Fi immediat de l'acaçament jurídic i policial contra els bascos!

Pel dret del poble basc a decidir el seu destí i les seues relacions amb els altres pobles, pel dret a l'autodeterminació del poble basc, inclòs el de separació de l'Estat francès i l'Estat espanyol!

Per la unió lliure de les repúbliques socialistes de la Península Ibèrica, pels Estats Units socialistes d'Europa!

La il·legalització de Batasuna, un atemptat contra les llibertats democràtiques

El Govern espanyol ha organitzat les eleccions municipals del 25 de maig a Euskadi amb un nou acte d'opressió del poble basc. El Govern d'Aznar ha dissolt Batasuna, un partit independentista transfronterer, impedit, d'eixa forma, presentar candidatures al corrent que va constituir la segona força política en les precedents eleccions municipals de 1999, amb un 19,63% dels vots. El Tribunal Suprem també ha prohibit 225 candidatures. Els vots nuls, que corresponen a la consigna de vot de Batasuna, hagueren pogut elegir a 579 regidors.

Esta nova fase d'il·legalització de tota la perifèria política i social del moviment independentista va començar al febrer del 2002, amb la prohibició de l'organització juvenil Segi. Es va confirmar el 4 de juny del 2002, quan les Corts van aprovar una llei antidemocràtica que permet la prohibició de qualsevol partit sota pretext, per exemple, de "donar cobertura als actes de desordre, intimidació o coacció social vinculats al terrorisme o la violència" (article 9.3.i de la Llei orgànica 6/2002 dels partits polítics). El 26 d'agost del 2002, el jutge Garzon, de l'Audiència Nacional (tribunal central especial) feia clausurar els locals de Batasuna per la policia.

El Govern i la justícia no sols han il·legalitzat esta organització, han processat, a més, la seua direcció, dissolt el seu grup parlamentari i expropiat els seus béns, entre els que es trobaven centenars de locals. Mai, des del final de la dictadura franquista, s'havien desenrotllat unes eleccions en condicions tan antidemocràtiques i repressives.

Després de les eleccions, l'estat de la monarquia espanyolista dels Borbó ha reforçat l'acaçament judicial i policial, fins amenaçar al Parlament basc i el seu partit majoritari, el Partit Nacionalista Basc (PNB). El PNB és el partit nacionalista burgès que ha obtingut un 42,4% dels vots i és un antic aliat dels governs burgesos, tant del d'Aznar com dels precedents de Felipe González. A principis de juliol, el Govern va iniciar els tràmits per al processament dels membres de la Presidència del Parlament basc, acusats de no acatar una orde judicial que pretenia obligar-lo a dissoldre el grup parlamentari dels diputats de Batasuna.

Per a la burgesia espanyolista no és prou de reprimir policialment tot el que, de prop o de lluny, tinga alguna relació amb ETA o que simplement es negue a donar suport a l'Estat Espanyol en la seua

guerra contra ETA. Es tracta ara d'humiliar obertament tot el poble basc, de comunicar-li que els jutges de Madrid tenen el poder de decidir l'organització interna del Parlament basc i d'empresonar els càrrecs electes si es resistixen a això. Açò és precisament el que val la sobirania d'un poble per a la Constitució monàrquica espanyola.

A un costat i a l'altre dels Pirineus, cooperació policial

La persecució passa també pel tancament dels periòdics en llengua basca: *Egin, Ardi Beltza, Egunkaria*. Aquest estiu, el Govern Aznar ha arribat inclús al ridícul de provocar un escàndol internacional perquè no es fera servir la llengua basca en l'etapa de Baiona del *Tour de França*.

La política de l'Estat espanyolista es manifesta especialment en el tracte discriminatòriament i voluntàriament cruel contra els més de 800 presos bascos. Se'ls manté dispersos, en presons allunyades del seu país, se'ls prohibeix estudiar a distància en les universitats basques, s'endurixen les seues penes i les condicions d'alliberament... L'acarnissament del Govern contra ells l'ha portat fins a criminalitzar les associacions d'ajuda als presos i els seus familiars el crim dels quals era tindre per consigna central: "*Tornada dels presos bascos al País Basc*".

Tant amb Aznar com amb González, amb Chirac o amb Jospin, la col·laboració antibasca és la norma de l'Estat francès, encara que ETA mai haja intervingut en el seu territori. A canvi, els últims Governos de Franco van crear una xarxa terrorista composta per policies espanyols i gàngsters francesos. Una xarxa que, sota els ordens dels Governos de Suárez i Felipe Gonzalez, amb els noms de *Batalló Vasco-Español* o *GAL*, van cometre atemptats en el territori francès i van assassinar a nombrosos refugiats d'ETA a França.

La V República francesa ha elegit el seu camp: ha perseguit ETA en col·laboració amb els Governos monàrquics de Madrid. Ha enviat a presó els nacionalistes bretons que ajudaven a ETA. Tots els Governos de la V República van entregar els militants d'ETA a la justícia i als torturadors de la monarquia hereva del franquisme. En nom, per descomptat, de la "lluita contra el terrorisme". Però terroristes són primer que res els imperialismes espanyol i francès:

En 1917, la República Francesa va intervindre contra la Revolució

rusa. Durant dècades, va emprar el terrorisme a gran escala contra múltiples pobles colonitzats. Després de la Segona Guerra Mundial, va organitzar guerres colonials i tortures a generalitzades a Madagascar, Indoxina, Algèria. En l'últim període, les seues tropes han participat en les expedicions imperialistes successives contra Iraq en 1991, contra Sèrbia en 1999 i contra Afganistan en 2002. En l'actualitat, la República Francesa disposa de múltiples bases militars en l'estranger i l'exèrcit francès intervé obertament en Costa de Marfil.

La dictadura feixista espanyola va esclafar militarment el proletariat i va oprimir policialment a les minories nacionals d'Espanya. El Govern PP dels hereus del franquisme acaba de recolzar les operacions terroristes a gran escala contra el poble d'Afganistan i Iraq.

En realitat, les lleis i decrets "antiterroristes" de Vaillant i de Sarkozy convertixen en terrorista tota persona que albergue un refugiat a França i reforcen la persecució dels immigrants i jòvens àrabs o negres.

En realitat, la "lei de partits polítics", utilitzada per a dissoldre a Batasuna, és una espasa de Dàmocles sobre qualsevol organització que pose en qüestió la presó de pobles que és l'Espanya monàrquica. És una amenaça permanent sobre el moviment obrer, les organitzacions del qual poden ser acusades, a discreció, de voler "minar el sistema democràtic" si s'oposen a les lleis antiobreres o de "donar cobertura a accions de desordre vinculades a la violència" si participen, per exemple, en piquets de vaga.

La complicitat contra el poble basc de les direccions del moviment obrer

Sobre esta qüestió, com sobre qualsevol altra, els partits ex-estalinistes i els partits socialdemòcrates es venen a la seua burgesia, protegixen el capitalisme, defensen a l'Estat burgés. Quan van estar en el Govern, el PS i el PCF van respectar les institucions gaullistes i van mantindre amarrades al jou les últimes colònies franceses. Van continuar perseguint als refugiats bascos per compte de la policia franquista.

Els seus homòlegs de l'Estat Espanyol van arribar fins a recolzar la monarquia establida en el testament de Franco. Van abonar la Constitució de 1978, que fa de l'exèrcit el garant de la unitat i la indivisibilitat de l'Estat burgés espanyol, encara que la majoria del poble basc i el poble català l'hagueren rebutjat en el referèndum. Els partits social-xovinistes neguen als pobles el dret a l'autodeterminació. El PCE i el PSOE aproven una després de una altra les noves lleis repressives; recolzen al Govern cada vegada que aquest s'escuda en el terrorisme d'ETA.

El PCE-IU forma part a Espanya del "front constitucionalista" amb el PP neofranquista i el seu Govern. Però la seua fracció basca, decidida a no desaparèixer definitivament d'Euskadi, s'alinea sobre el PNB. És necessari dir que forma part del Govern autonòmic dirigit per eixe partit nacionalista burgés. Al mateix temps, els diputats de les restes del partit estalinista, camuflats amb les sigles IU (Izquierda Unida), es van abstenir amb els nacionalistes catalans en la votació parlamentària per a iniciar la dissolució del grup abertzale.

Mentres governava, de 1982 a 1996, el principal partit obrer de l'Estat espanyol, el PSOE, va mantindre intactes els cossos repressius de la dictadura i va prosseguir la guerra bruta contra ETA, sota la sigla dels GAL. En comptes d'oposar-se a la iniqua llei d'Aznar sobre els partits polítics, que atempta a les llibertats que les masses van arrancar després de la mort de Franco, el PSOE va votar a favor - com el partit burgés nacionalista català CiU - i va manifestar el seu entusiasme per una ràpida aplicació contra Batasuna. El PSOE fa front comú a Espanya i a Euskadi amb el PP d'Aznar, fins al punt que el seu Secretari General, Rodríguez Zapatero, va imposar als seus càrrecs

l'entrega al PP de la Diputació d'Àlaba i l'alcaldia de Vitoria-Gasteitz, capital política basca.

El resultat d'aquesta política dels aparells burgesos del moviment obrer ha sigut una divisió profunda de la classe obrera de l'Estat Espanyol. Han aconseguit trencar la solidaritat tradicional - nascuda durant la dictadura i prolongada fins a mitjan dels anys 1980 - de tota la classe obrera davant dels atacs de l'Estat espanyol contra el poble basc.

Una altra conseqüència és l'esquinçament de la classe obrera basca. El vell moviment obrer (UGT i CCOO, representant respectivament un 19% i un 15% dels vots a les últimes eleccions sindicals en el País Basc; PSOE: un 19,29% en les últimes eleccions municipals, PCE-IU: 7,25 %) recolza la monarquia i justifica - cada organització a la seua manera - l'opressió nacional. Quant a les organitzacions nacionalistes basques, ja siguen burgeses (PNB-EA: un 40,58% de vots) o petit-burgeses (Batasuna: 19,6%) i els seus sindicats (ELA-STV: un 41,35% en les eleccions sindicals; LAB: 15,8 %) separen els treballadors bascos de la resta dels de l'Estat Espanyol i els subordinen a les altres classes socials basques.

Pel front únic obrer en defensa del poble basc

El proletariat ha de defensar les llibertats democràtiques que tots els Estats burgesos limiten en nom de la "lluita contra el terrorisme". Ha d'alçar la bandera de les reivindicacions democràtiques rebutjades per la burgesia senil, com la República, la laïcitat i el dret dels pobles a disposar de si mateixos.

Per a unificar el proletariat de l'Estat espanyol contra la monarquia franquista, contra l'estat burgés, contra la burgesia, tot el moviment obrer espanyol ha de pronunciar-se contra la il·legalització de Batasuna.

El moviment obrer de França i el de l'Estat espanyol han de pronunciar-se a favor de l'alliberament dels presos bascos, contra la col·laboració de les policies. Han de recolzar el dret dels bascos dels dos costats de la frontera a separar-se i a crear, si ho desitgen, un Estat basc.

Els treballadors bascos i tots els treballadors, joventut i pobles de l'Estat espanyol i de l'Estat francès tenen dret a exigir de totes les organitzacions que diuen parlar en el seu nom com el PSOE, el PCE-IU, UGT, CCOO; com el PS, el PCF, CGT, FO, FSU, UNSA, que trenquen amb les seues burgesies i es pronuncien clarament a favor de:

- **Derogació de l'antidemocràtica llei espanyola de partits polítics! Derogació de les lleis franceses Vaillant-Sarkozy!**
- **Legalització i fi de la criminalització de Batasuna! Dret d'asil a França i en tota Europa!**
- **Ja n'hi ha prou de col·laboració de les policies contra els militants revolucionaris i contra els nacionalistes dels pobles dominats!**
- **Que acabe tota persecució dels tribunals francesos contra els militants bretons o bascos que han ajudat a refugiats bascos! Alliberament de tots els presos independentistes bascos i bretons de les presons de França i Espanya!**

L'atzucac polític del nacionalisme basc

El marxisme no té òbviament res a veure amb el nacionalisme espanyolista o francès de les direccions social-xovinistes, agents de la burgesia al si del proletariat, ni tampoc amb el nacionalisme basc, que pretén que el seu poble no coneix la lluita entre les classes i nega que l'origen de tota opressió, inclosa l'opressió nacional, és la propietat privada dels mitjans de producció.

Batasuna organitza desenes de milers de treballadors i jóvens militants, és capaç de mobilitzar centenars de milers de persones en manifestacions declarades il·legals pel poder reaccionari.

No obstant això, Batasuna es nega a recórrer a tota la classe obrera de l'Estat espanyol. Al contrari, es concep a si mateixa com una mena de Front Popular que pretén reunir totes les classes d'Euskadi sota un programa que se situa dins dels límits del capitalisme. Com ETA, les seues mires polítiques no arriben més enllà de la pressió sobre el PNB, el partit nacionalista burgès, col·laborador honest, fins fa dos anys, de tots Governos burgesos (PSOE i PP). El nacionalisme petit-burgès intenta implicar a les masses i la joventut basques en l'atzucac d'un programa polític que pretén accedir a la "sobirania" per la "negociació" amb l'estat espanyol, per a incorporar Euskadi a la Unió Europea sota domini franco-germànic, rebatejada per a la circumstància com "l'Europa de les nacions". Un atzucac molt pròxim al Pla Ibarretxe, amb el qual el PNB pidola a la monarquia franquista un estatut "d'Estat lliure associat" en la Unió Europea.

Però, com els Estats Units, la Unió Europea ha posat a ETA en la llista de les organitzacions terroristes. De fet, la Unió Europea sempre ha avalat la divisió d'Irlanda i la dominació d'Espanya (i de França) sobre Euskadi. D'altra banda, el projecte de constitució de la Unió Europea nega la possibilitat de l'aparició de nous Estats en la Unió Europea i posa a les forces armades burgeses al servici d'esta negació d'un dret democràtic elemental.

Encara que la Unió Europea reconeguera la independència del País Basc, l'estretor de les fronteres d'Euskadi no permetria desenrotllar les forces productives i cobrir les necessitats de les masses. En l'època de l'imperialisme, els xicotets Estats capitalistes tenen el mateix futur que les xicotetes empreses davant dels monopolis.

Així, hem vist com la voluntat de la nova burgesia sèrbia de dominar als altres pobles, amb el suport de l'imperialisme francès, va causar l'esclat de Iugoslàvia. Després, les distintes fraccions de la burocràcia van voler la seua part del botí i constituir cada una el seu propi Estat burgès. Per a això van exacerbar el nacionalisme, van organitzar neteges ètniques i guerres internes, atacades per davall mà per l'imperialisme alemany i per l'imperialisme francès. En l'època del capitalisme decadent, de l'imperialisme, el nacionalisme burgès és un atzucac que en absolut allibera als pobles. En compte d'aconseguir la independència, les nacions balcàniques han canviat simplement d'amo. El resultat és l'empobriment general, la tornada al clericalisme, els odís ètnics, l'ocupació per tropes estrangeres davall la bandera de l'ONU i la multiplicació d'Estats corruptes dominats per les potències imperialistes americana, francesa i alemanya.

L'aparent radicalisme d'ETA no ha d'equivocar-nos. Les seues accions de guerrilla, de terrorisme individual, a vegades cec, són en realitat el suport d'una política d'adaptació al capitalisme. Els marxistes recolzen i fomenten l'autodefensa de les vagues i manifestacions contra les forces de repressió, contra la Guàrdia Civil i la Policia Basca. Però rebutgen les accions terroristes, perquè expulsen el proletariat de l'escena política. A més, salven massa freqüentment al Govern antiobrer de situacions difícils i donen pretextos a la repressió acrescudada de l'Estat burgès.

Per acabar amb l'opressió nacional: Estats Units Socialistes d'Europa!

Els marxistes saben que la classe obrera és l'única que pot assumir fins a les seues últimes conseqüències la defensa dels pobles oprimits, el seu dret a decidir el seu destí. Només la revolució socialista pot acabar amb la monarquia franquista i la V República gaullista, destruir l'estat burgès i les seues forces de repressió, començar a suprimir les fronteres arcaiques que fragmenten Europa.

Per a realitzar esta tasca històrica és indispensable la unitat dels treballadors de totes les nacions. És necessària la igualtat de totes les nacions. Per això, l'avantguarda leninista-trotskyista reconeix incondicionalment el dret a l'autodeterminació de tots els pobles oprimits, inclosa la separació si ho desitgen, independentment de la seua direcció política.

Però per a acabar amb l'opressió nacional el programa del bolxevisme és la revolució, el poder dels treballadors, la marxa al socialisme mundial i no la constitució tardana de xicotets Estats condemnats a la dependència de les potències imperialistes.

La classe obrera només és independent de la burgesia quan és internacionalista. El camí del socialisme exigeix la construcció d'un partit obrer revolucionari en tot l'estat espanyol, d'un partit obrer revolucionari a França, estos dos lligats entre ells i amb els obrers conscients del món sencer en el partit de la revolució mundial, en la internacional obrera revolucionària.

Únicament el proletariat, implicant les més àmplies masses, gràcies a un partit de tipus bolxevic, podrà realment emancipar als pobles oprimits. El destí del poble basc, com el dels altres pobles oprimits de la Península Ibèrica, està indissolublement vinculat a la sort de la classe obrera de l'actual Estat Espanyol i de Portugal, a la revolució proletària, a la destrucció dels Estats burgesos, al derrocament del capitalisme, a l'expropiació de la burgesia.

- **Dret d'autodeterminació per als bascos d'estos dos costats dels Pirineus, inclòs el dret a la separació!**
- **Avall la V República bonapartista! Avall la monarquia franquista!**
- **Per governs obrers a Euskadi, a tot l'Estat espanyol i a França!**
- **Unió lliure de Repúbliques Socialistes de la Península Ibèrica! Estats Units socialistes d'Europa!**
- **Per un partit revolucionari de tot l'Estat espanyol! Per una internacional obrera revolucionària!**

24 d'octubre 2003

Group bolchevik pour la construction du Parti ouvrier révolutionnaire, de l'Internationale ouvrière révolutionnaire (França)

groupe_bolchevik@yahoo.fr

Grup Germinal - *En defensa del marxisme* (Estat Espanyol)
germinal_1917@yahoo.es